

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

MULȚUMESC PENTRU TOT

O viață minunată

Oprește-te

Să primești ce are
Dumnezeu mai bun

Recunoștința

O atitudine pozitivă

NOTA EDITORULUI REGELE ȘI FILOZOFUL

Cineas a fost un politician grec, prieten al regelui Pyrrhus (Pirus) din Epir, considerat unul dintre cei mai mari generali din antichitate. După zecile de ani în care și-a asigurat posesiunile a fost inevitabil ca regele să-și îndrepte atenția și spre noile puteri Roma și Cartagina, din vestul Greciei.

Povestea spune că Cineas a încercat să-l descurajeze pe Pirus să navigheze spre Italia și l-a îndemnat să fie mulțumit cu ceea ce avea deja. „Dacă zeii ne permit să-i cucerim, oare cum vom profita de victoria noastră?” a întrebat Cineas.

„După ce vom cuceri Roma nu va mai exista oraș în toată Italia care să ne reziste.”

„Și după ce vom avea Italia ce urmează?”

„Sicilia este o insulă bogată și ușor de luat”, a spus Pirus.

„Oare asta va pune capăt războiului?”

„Bineînțeles că nu. După aceea ne va fi ușor să ajungem la Cartagina”, a spus Pirus. „După ce vom cuceri Roma și Cartagina cine în lume va îndrăzni să ni se opună?”

„Și apoi ce vom face?”

„Apoi, dragul meu Cineas, ne vom relaxa, vom bea și vom mânca și vom avea discuții plăcute.”

Atunci Cineas își spuse învățătura către care condusesse discuția: „Ce ne oprește să facem asta chiar acum, fără să mai cauzăm greutatea altora și nouă înșine?”

Pirus și Cineas au navigat totuși spre Italia și, din nefericire pentru ei, deși avuseseră câteva succese – de unde vine și temenul „victorie a la Pirus” adică o victorie care a adus pierderi devastatoare și în rândul armatei victorioase încât echivalează cu o înfrângere și periclitează progresul pe termen lung – ei nu au câștigat pacea finală la care se referise regele.

Așa ușor putem rata șansa să apreciem și să ne bucurăm de binecuvântările curente și ne ținem ocupați cu țelurile pământești încât pierdem din vedere împărăția lui Dumnezeu¹ și lucrurile care aduc cu adevărat pacea și mulțumirea interioară. Să învățăm din povestea regelui Pirus să investim în lucrurile care contează cu adevărat.

1. Vezi Romani 14:17.

A woman with dark hair tied back, wearing a black long-sleeved top, is shown in profile playing a violin. She is holding the bow across the strings and her left hand is on the neck of the instrument. The background is solid black, making the violin and her hands stand out.

AMY JOY MIZRANY

Cum am înlocuit stresul cu liniștea

Aveam de pregătit un solo și 5-6 piese de grup, un examen la muzică și un discurs (în mare parte în dialectul Xhosa). Și nu numai atât, dar nu primisem încă textul discursului de la organizatori și nici melodia pentru care trebuia să compun armonia!

Nu-mi place să fiu stresată și în mod normal nu mă prea stresez, însă de data asta a fost diferit. Mă tot gândeam la ce aveam de făcut și le tot potriveam în mintea mea. Asta a dus la și mai mult stres și îngrijorare, căci piesele puzzle-ului pe care tot încercam să-l aranjez în mintea mea se tot amestecau.

Nu mă puteam ocupa de nimic fără să nu apară câte ceva care să-mi reamintească de lucrurile pe care le aveam de rezolvat. Când jucam fotbal mă tot gândeam la lunga listă de îndatoriri. Nu mă puteam bucura de timpul cu familia, sau de învățatură, fiindcă mintea îmi era prinsă cu acele lucruri.

Ajunsesem în punctul să vreau să-i informez pe toți care contau pe mine că nu le puteam face pe toate. Și aveam dreptate. *Eu* nu le puteam face pe toate. Dar unde era Iisus în tot stresul ăsta? Pe El l-am inclus? L-am cerut pacea și puterea Lui? Nu.

Cu inima căită i-am cerut lui Iisus să-mi

liniștească îngrijorările și să-mi netezească calea. I-am cerut să-mi liniștească mintea și să-mi arate clar calea pe care să o urmez. Iar El a făcut-o.

Când a sosit ziua respectivă totul a mers ca uns. Soloul meu a mers bine, cât și celelalte piese pe care le-am cântat. Unele nu au fost chiar perfecte, însă publicul a fost amabil și am fost toți bucuroși. Am primit discursul cu doar jumătate de oră înainte să-l țin, dar m-am descurcat. Cred că am pronunțat greșit câteva cuvinte, nu multe, dar am răs împreună cu audiența de greșelile mele. În final mama și sora mea au lucrat la armonia muzicală și totul a ieșit minunat.

Iisus poate lua orice stres pe care îl simțim, dacă ne amintim să apelăm la El și să ne sprijinim pe El la nevoie. El este mai mult decât dornic să dea la o parte gândurile stresante din mintea mea și să le înlocuiască cu pacea Sa. Trebuie doar să îi cerem.

AMY JOY MIZRANY S-A NĂSCUT ȘI TRĂIEȘTE ÎN AFRICA DE SUD UNDE ESTE MISIONARĂ PERMANENTĂ CU HELPING HAND ȘI MEMBRĂ TFI. ÎN TIMPUL LIBER EA CÂNTĂ LA VIOARĂ.

PETER AMSTERDAM

Asemenea lui Iisus: Bucuria

Bucuria creștină este strâns legată de credință, speranță și recunoștință. Implică să privești viața în ansamblu, bazându-te pe credința în Dumnezeu, pe încrederea în ceea ce a spus El în Scriptură și conștientizând că viața noastră pământească este doar prima fază a relației noastre eterne cu El.

Bucuria noastră are la bază credința în ceea

1. 1 Petru 1:3-5
2. 1 Petru 1:8
3. Romani 5:3
4. 2 Corinteni 8:2
5. 2 Corinteni 6:10
6. Ioan 15:10-11
7. Psalmul 33:21
8. 1 Tesaloniceni 5:18
9. Jerry Bridges, *The Practice of Godliness* (Colorado Springs: Navpress, 2012), 129-30

ce ne-a învățat Scriptura: că Dumnezeu este creatorul nostru; că deși omenirea s-a îndepărtat de El din cauza păcatelor, El a creat o cale de împăcare cu El prin moartea de sacrificiu a lui Iisus și prin iertarea păcatelor; că prin această reconciliere începem o relație cu El în care Duhul Său trăiește în noi, iar această relație va dura pentru totdeauna.

Credința noastră în Dumnezeu și încrederea puternică în promisiunile Sale de mântuire, reconciliere și eternitate cu Dumnezeu ne ajută să avem liniște sufletească și o atitudine încrezătoare. Credințele noastre generează speranță, că urmează lucruri bune, iar acestea ne fac să trăim cu bucurie.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Iisus Hristos din morți, la o

nădejde vie și la o moștenire nestrăicătoare și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.¹

Recunoștința are legătură cu bucuria. Când suntem recunoscători pentru ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi; când ne concentrăm asupra bunătății, iubirii și griji Sale și suntem mulțumiți de binecuvântările Sale, avem motiv de bucurie. Fiind mulțumiți de iubirea, de binecuvântările, de prezența și de promisiunile lui Dumnezeu, acestea ne ajută să trăim cu bucurie, cu o atitudine pozitivă asupra vieții.

[Iisus Hristos] pe care voi îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită.²

Deoarece bucuria este un răspuns la ceea ce Dumnezeu este și la binecuvântările pe care noi le avem în El, și nu la circumstanțele noastre, de aceea bucuria poate înflori chiar și în perioadele

de durere și de suferință.

Ne bucurăm chiar și în necazurile noastre.³

În mijlocul nenumăratelor necazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor.⁴

Totdeauna suntem veseli; ca niște săraci și totuși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic și totuși stăpânind toate lucrurile.⁵

Nu este ușor să te bucuri când ai probleme. De fapt, în general, nu este firesc să fii mereu bucuros. Mulți ne dorim să avem un spirit de bucurie, dar nu este ceva ce putem face prin propriile noastre puteri. Bucuria este roada Duhului Sfânt iar ca să o cultivăm trebuie să ne ridicăm pânzele ca briza Duhului să ne miște în direcția bucuriei.

O modalitate de a ridica pânzele este să citești, să absorbi și să trăiești învățăturile Scripturii. Vorbind cu ucenicii chiar înainte de crucificare, Iisus a spus:

Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui. V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.⁶

Citind Biblia Duhul lui Dumnezeu folosește Scriptura să ne vorbească în inimă să ne mângâie și să ne ghideze și astfel să ne dea credință și speranță, pașii către bucurie. Facem ce putem să stăm în Cuvântul lui Dumnezeu, iar Duhul, lucrând în noi, ne dă bucurie.

Cultivăm bucuria punându-ne încrederea în Dumnezeu. Dumnezeu este de încredere; face parte din caracterul Său. În toată Scriptura suntem sfătuiți să ne punem încrederea în El. Să ne încredem în El înseamnă să avem încredere că El ne iubește și se preocupă de ce este cel mai bine pentru noi.

Inima noastră își găsește bucuria în El, căci avem încredere în numele Lui cel sfânt.⁷

Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, cu privire la voi.⁸

Indiferent că circumstanțele noastre sunt plăcute sau neplăcute, trebuie să fim mulțumiți. Asta nu înseamnă că trebuie să fim mulțumiți cu circumstanțele dificile ci, mai degrabă, să aducem mulțumiri în mijlocul circumstanțelor,

să luăm decizii bune. Noi avem o relație continuă în dublu sens cu El, ceea ce va continua și în eternitate. Scriitorul Michael Zigarelli a scris despre ceea ce înseamnă să ai această bucurie:

Din punct de vedere biblic putem defini bucuria ca fiind „o atitudine de bucurie zilnică, prin toate circumstanțele”. Este mai multe decât o simplă mulțumire sufletească, mai mult decât bucurie, mai mult decât o satisfacție generală asupra vieții.^[10]

Zigarelli a găsit că cei ce au spus că sunt „de obicei” sau „întotdeauna” bucueroși au și mai multe din celelalte trăsături creștine decât cei care sunt „rar” sau „doar uneori” bucueroși. El a explicat că „virtuțile cele mai influențate de această bucurie continuă sunt bunătatea și răbdarea.”¹¹

Deși lucrurile de natură spirituală sunt greu de măsurat, iar un sondaj se bazează pe interpretări, am găsit că sondajul lui Zigarelli este util să arate că exersarea unor virtuți pare să ne ajute să progresăm în creștinismul nostru. El a descoperit că mulți creștini, deși îl pun pe Dumnezeu în centrul vieții lor și sunt recunoscători, au un nivel sub mediu al bucuriei în viața lor și, conform acestui studiu, ei nu stau prea bine nici cu bunătatea și răbdarea. El a remarcat că dacă un om nu are bucurie constantă în viața lui/ei, are tendința să fie repezit cu oamenii, să aibă puțină toleranță la iritațiile vieții și să fie mai puțin generos.

Dacă vrei să progresezi cu bucuria trebuie să te gândești și să meditezi regulat la bunătatea și dragostea lui Dumnezeu pentru noi. Bucuria este rezultatul faptului că citim, credem și acționăm după Cuvântul lui Dumnezeu; că Duhul Sfânt trăiește în noi și datorită sacrificiului lui Iisus. Bucuria creștină înseamnă să îți trăiești conștient viața în cadrul iubirii și grijii lui Dumnezeu, să te confrunți cu urcușurile și coborâșurile vieții cu credința adâncă că El este mereu acolo, că ne alină și are grijă de noi; și să te bucuri că ești mereu în grija Lui iubitoare.

bune sau rele. Scriptura ne învață să-i mulțumim Domnului că lucrează prin circumstanțele noastre prezente spre bine, știind că El nu ne-ar da poveri prea grele să le cărăm și că harul Lui ne este de ajuns ca să le purtăm. Când îi mulțumim și îl slăvim, simțim acea bucurie care este moștenirea noastră în Hristos.⁹

După cum vedem, bucuria lui Hristos se leagă și este rezultatul sistemului nostru de credință. Noi credem în Dumnezeu, Creatorul și Tatăl nostru. Noi credem în Cuvântul Său care ne spune despre El și pe care îl folosim să ne ghideze

10. Michael A. Zigarelli, *Cultivating Christian Character* (Colorado Springs: Purposeful Design Publications, 2005), 49

11. Zigarelli, *Cultivating Christian Character*, 50

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

Bucuria momentului

JOYCE SUTTIN

Stăteam în liniște ascultând păsărelele și savurând o ceașcă de ceai, cu razele soarelui pe fața mea și am simțit o liniște sufletească perfectă. Nu mi-am lăsat mintea să fugă la lucrurile care s-au întâmplat. Nu-mi făceam în minte liste cu ce aveam de făcut. Nu simțeam remușcări. Nu mă îngrijoram. Nu încercam să-mi opresc mintea. Pur și simplu eram absorbită de momentul acela și mă bucuram de prezența lui Dumnezeu. M-a făcut să mă gândesc la cât de mult timp petrec în trecut și în viitor și cât de rar mă concentrez complet pe momentul prezent.

Atunci am simțit remușcare și îngrijorare și nu am mai apreciat ce se petrecea în jurul meu. Pe de altă parte, când m-am concentrat la prezent, am observat aroma minții din ceaiul meu și iarba umedă de sub scaunul meu. Am auzit cântecul glorios al păsărilor cântând după ploaie. M-am simțit calmă și liniștită și îndrăgostită de viață.

De prea multe ori mi-am petrecut timpul de relaxare împărțindu-mi energia între jucatul de Solitaire pe telefon în timp ce priveam un film, sau ascultam un podcast, sau ascultam radio-ul în timp ce conduceam. Mă interesează multe lucruri mărunte care iau din timpul meu și mă

fac să ratez frumusețea din jurul meu. Ratez și calmul care l-aș avea dacă aș lăsa ca lucrurile să se desfășoare în felul lor în viața mea și să le iau așa cum vin.

Mi-am dat seama că petrec prea mult timp de rugăciune de parcă aș fi la cumpărături: am nevoi. Le scriu pe listă. Vin înaintea lui Dumnezeu și citesc lista, apoi îmi umplu coșul și alerg înapoi acasă. M-am hotărât să fac un efort conștient să petrec timp neîntrerupt, zilnic, să găsesc bucurie în prezența Lui.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA.

Căci El a potolit setea sufletului însetat și a umplut de bunătați sufletul flămând. – *Psalmul 107:9*

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim în ea! – *Psalmul 118:24*

Nu vă îngrijați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. – *Filipeni 4:6*

Recunoștința

CURTIS PETER VAN GORDER

Am dat recent peste o carte fascinantă într-un anticariat. Premisa cărții *The Secret Life of Water*, de Masaru Emoto, este că apa reflectă forța pozitivă sau negativă cu care intră în contact. Autorul a expus apa distilată la o varietate de influențe precum vorbirea, muzica, fotografia și scrisul. Apoi a înghețat apa și a fotografiat cristalele. Fotografiile au sugerat că influențele pozitive precum rugăciunea, muzica înălțătoare

și vorbirea pozitivă au făcut ca apa să formeze cristale frumoase, în timp ce influențele negative au făcut ca apa să nu se cristalizeze deloc sau în modele urâte.

Interpretare forțată? Poate, însă ideea lui ne poate pune pe gânduri în ceea ce privește ce fel de energie generăm noi către alții.

Eu am trăit 45 de ani în 14 țări și de multe ori am fost întrebat care era țara mea preferată. Adevărul este că de obicei era mereu țara în care trăiam în acel moment. Fiecare țară are binecuvântările și provocările ei și am observat că

1. Psalmul 22:1
2. Psalmul 22:24,26-27

este necesar să apreciezi lucrurile bune pe care le au fiecare dintre acestea de oferit ca să te bucuri în întregime de experiența vieții în acel moment.

Un lucru util pe care l-am învățat în Orientul Mijlociu a fost să fiu recunoscător pentru toate câte mi se întâmplă. Este ceva obișnuit ca oamenii din această regiune să-i mulțumească regulat lui Dumnezeu pentru ce li se întâmplă în acel moment – fie că este o binecuvântare evidentă sau una camuflată, după cum este ilustrat în această poveste:

Binecunoscutul povestitor Juha relatează că într-o zi, în ciuda dificultăților că măgarul lui era pe moarte, că era secetă prelungită și prețurile erau ridicate în piață, el era hotărât să-i mulțumească lui Dumnezeu indiferent de situație. Nu trecu mult și veni testul când el prășea prin grădină și un țepuș îi trecu prin papuc. După ce a sărit într-un picior țipând de durere și-a amintit. *Mulțumesc Dumnezeule, că mi s-au stricat papucii vechi și nu cei noi.*

A continuat să prășească în grădină și s-a stărnit o furtună de nisip care l-a trântit la pământ. După ce s-a liniștit el s-a gândit: *Îi mulțumesc lui Dumnezeu că furtunile de nisip sunt așa de rare!*

Înainte să-și reia prășitul pose jos punga de bani, în care se aflau monedele economisite să-și cumpere un măgar nou. Un hoț trecător i-a furat punga și, deși l-a fugărit, Juha nu a putut să-l prindă. Cu respirația întretăiată se întrebă: *Oare acum pentru ce aș putea fi recunoscător?* N-a găsit un răspuns și s-a dus înapoi la prășit.

Curând apăru un marinar care îi spuse: „Am fost elevul tău până m-am alăturat unui echipaj de marină. Când eram în mare pericol, cu valuri uriașe care amenințau să ne scufunde corabia, mi-am amintit că ne-ai învățat să aducem mulțumiri în orice situație. Așa am făcut și eu și sunt recunoscător că sunt în viață. Vreau să-ți dau acum un mic dar în semn de mulțumire.”

Când a deschis darul, Juha găsi că erau monede în valoare exactă cât îi fuseseră furate. *Am pierdut și am câștigat bani în aceeași zi! Ce minunat! Dumnezeu este bun!*

Am avut ocazia să aplic și eu acest principiu în

viața mea când am fost 10 zile în spital cu o boală gravă. A fost o perioadă specială, pozitivă, cu mult timp pentru reflecție. Parcă am fost ridicat de brațele lui Dumnezeu și dus într-o grădină liniștită în care să meditez despre viața mea.

De obicei sunt concentrat pe muncă și a fost o experiență nouă pentru mine să o iau mai încet și să mă concentrez pe supraviețuire, ceea ce mi-a dat cu siguranță o perspectivă nouă despre binecuvântarea sănătății. Am hotărât că, de mă voi face bine, voi coopera cu trupul meu cu un stil de viață mai sănătos. Am fost între viață și moarte și am înțeles ce contează cu adevărat – să-L iubești pe Dumnezeu și pe ceilalți. Știam toate acestea, însă este o mare diferență între a ști și a face parte din viața ta.

Am încercat să transmit această atitudine de recunoștință și copiilor și nepoților mei jucând la cină un mic joc numit „trandafiri și țepi”. Fiecare trebuia să spună ceva bun ce i se întâmplase în acea zi – un trandafir – și o dificultate, ceva neplăcut, sau o provocare – un țepuș. Am observat că acest joc încuraja conversația mai bine decât simpla întrebare „Cum a fost azi?” și răspunsul pasiv „ok” sau „bine”.

Recunoștința nu înseamnă ignorarea necazurilor. Regele David a strigat către Dumnezeu: „Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți și fără s-ascuți plângerile mele?”¹ Dar David continuă și sfârșește același psalm într-o notă pozitivă: „Căci El nici nu disprețuiește, nici nu urăște necazurile celui nenoricit și nu-și ascunde fața de el, ci îl ascultă când strigă către El.... cei săraci vor mânca și se vor sătura, cei ce caută pe Domnul Îl vor lauda: veselă să vă fie inima pe vecie! Toate marginile pământului își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul: toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta.”²

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE SCENARIST ȘI MIM ȘI A LUCRAT 47 DE ANI ÎN PROIECTE MISIONARE ÎN 10 ȚĂRI DIFERITE. EL ȘI SOȚIA LUI, PAULINE, TRĂIESC ÎN PREZENT ÎN GERMANIA.

STEVE HEARTS

MULȚUMESC PENTRU TOT

Pavel spune în Romani 8:28: „Știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său”. În Proverbe citim că „Domnul îndreaptă pașii omului”.¹ Totuși, când viața este complicată și confuză, mă întreb ce s-ar fi întâmplat dacă lucrurile mergeau puțin mai diferit și îmi doresc să pot merge înapoi și reface ceva.

Eram într-un astfel de moment când am revăzut unul din filmele mele preferate, *Mr. Destiny* (*Dl. Destin*). Povestea începe cu ziua când Larry Burrows împlinește 35 de ani. Cu douăzeci de ani în urmă Larry a ratat la un meci de baseball din campionatul liceului și a regretat toată viața. Deci în această zi de naștere, la 35 de ani, zi aparent uitată de toți mai puțin de prietenul lui cel mai bun, își amintește de acel joc de baseball și își dorește să fi putut câștiga atunci.

În drum spre casă îl lasă mașina. Sună pentru o mașină de tractare și intră într-un bar din apropiere să aștepte. Barmanul, Mike, este prietenos și simpatic. Și, în plus, știe totul despre Larry, inclusiv regretul său de acum 20 de ani. Mike îi face lui Larry o băutură numit „Laptele vărsat”, care îl duce înapoi ca să-și trăiască viața așa cum ar fi fost dacă ar fi câștigat meciul. Descoperă

că viața lui se modifică în toate aspectele. Mai tulburător este că este căsătorit cu altcineva decât cu soția lui, Ellen. Încearcă „să repare” lucrurile dar sfârșește prin a-și periclita atât cariera cât și viața.

Din fericire, înainte ca totul să devină și mai rău ajunge iar în bar cu Mike. Viața lui revine la normal și ajunge să își aprecieze binecuvântările. Ajunge acasă unde găsește că soția lui, Ellen, îi organizase o petrecere surpriză de ziua lui. Apare și șeful lui, pe neașteptate, și îi oferă o poziție mai bună. Și cel mai important că Larry se eliberează de regrete și se hotărăște să-și trăiască viața din plin fără să se mai gândească la ce ar fi putut fi.

Acest film ne reamintește că viața nu este un pat de trandafiri. Cu toții avem probleme și toți am făcut lucruri pe care am dori să le refacem sau să le anulăm cu totul. Toți am simțit durerea, dezamăgirea și chiar eșecul. Dar n-ar trebui ca aceste lucruri să ne oprească să ne numărăm binecuvântările, să apreciem ce avem și să mergem mai departe cu ziua de azi. Așa cum îi spune Mike lui Larry: „Asta este viața ta, Larry. Învață să te bucuri de ceea ce ai”.

STEVE HEARTS ESTE ORB DE LA NAȘTERE. EL ESTE SCRIITOR, MUZICIAN ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN AMERICA DE NORD.

1. Proverbe 20:24

MOMENTE

JESSIE RICHARDS

De prin adolescență am început să țin un fel de jurnal. La începutul acestui an am decis să nu scriu doar lucrurile evident semnificative, ci să scriu câte un rând-două *în fiecare zi*, fie că s-a întâmplat ceva deosebit sau nu. Spun cu bucurie că sunt pe calea cea bună cu acest proiect.

Lucru interesant la acest tip de jurnal este că trecând în revistă ce s-a întâmplat până acum în acest an mi-am amintit nu numai de evenimentele „cruciale” dar și de cele „zilnice”, dintre care unele chiar au ajuns să fie semnificative.

Iată câteva momente notate în jurnalul meu, cu precădere cele de tip zilnic.

Momentul 1.

Una dintre cele două toalete din casă este nefuncțională de câteva zile iar în seara asta a venit, în sfârșit, instalatorul. Dar a greșit cumva când a legat țevile și acum dușul nu mai are apă caldă! Va reveni mâine să repare. Este supărător dar pe de altă parte îmi arată cât de lină este viața mea în mod normal și mă simt recunoscătoare pentru lucrurile pe care le iau în mod normal ca firești – să tragi apa la toaletă și să ai apă caldă la robinet.

Momentul 2.

Doctorul mi-a recomandat o mamografie din cauza unor chisturi (nedureroase). De precauție. Așa că am făcut. Nu m-am așteptat să fiu atât de

îngrijorată cât timp am așteptat confirmarea că sunt bine. Simt că acum respir ușurată.

Momentul 3.

Mi-am petrecut ziua cu o prietenă pe care nu o văzusem de câțiva ani. E minunat că deși am fost departe am rămas pe aceeași lungime de undă.

Momentul 4.

Am alergat pe plajă. Vreme perfectă. Timp de gândire, de recunoștință, de comuniune cu propria inimă și cu Dumnezeu. La un moment dat am ascultat melodia „Ce minunat ești” chiar când am alergat printr-un stol de pescăruși ce și-au luat zborul deasupra și peste tot în jurul meu. Chiar așa. Uimitor.

Momentul 5.

Am aflat că mătușa mea are cancer la colon. Ea e asistentă, nefumătoare, vegetariană și de-abia are 50 de ani. Chiar că se poate întâmpla oricui, oricând. Mă ajută să înțeleg cât de prețioasă este viața și familia.

JESSIE RICHARDS A CONTRIBUIT LA PRODUCEREA REVISTEI ACTIVATED DIN 2001 PÂNĂ ÎN 2012 ȘI A SCRIS CÂTEVA ARTICOLE PENTRU ACTIVATED. EA A SCRIS ȘI A EDITAT ȘI PENTRU ALTE PUBLICAȚII ȘI SITE-URI CREȘTINE.

VIRGINIA BRANDT BERG

OPREȘTE-TE

Trebuia să iau imediat legătura cu o doamnă, dar nu-i cunoșteam adresa. Tremuram toată de neliniște. Pe moment, am avut impresia că mă voi face bucăți dacă nu voi reuși să-i transmit mesajul pe care îl aveam de transmis. Atunci m-am rugat să văd ce trebuia să fac și imediat mi-a venit în minte o parafrază a unui verset: *Oprește-te. Liniștește-te și acceptă prezența lui Dumnezeu.*

Atunci m-am așezat, mi-am liniștit sufletul și i-am cerut Domnului să intervină și să prevină dezastrul, iar El a vorbit inimii mele și mi-a spus. *Scrive un bilețel și lasă-l la apartamentul unde a stat ea înainte. Poate va avea un motiv pentru care să treacă pe acolo, sau poate cineva care știe unde s-a mutat va găsi bilețelul și o va anunța să te contacteze.*

Am scris atunci bilețelul și mi-am dus la apartament. Nici bine nu am ajuns acolo, eram încă cu bilețelul în mână, când am dat nas în nas cu persoana pe care încercam să o contactez!

Nu-i așa că este minunat cum reușește

1. Psalmul 46:10
2. Filipeni 4:6-7
3. <http://virginiabrandtberg.org>

Dumnezeu să rezolve lucrurile? Atunci am învățat, după cum spune Cuvântul lui Dumnezeu, că puterea mea consta în a mă încrede în Domnul. În goana nebună a lumii moderne avem și mai mare nevoie de această liniște divină în care să ne îmbăiem sufletele. Nu putem ajunge să-L cunoaștem pe Dumnezeu decât dacă mintea și sufletul nostru sunt liniștite. „Opriti-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu”.¹

Mulți au ideea greșită că liniștea de care se vorbește în acest verset este un fel de tensiune ținută sub control, de echilibru exersat și că își pot controla într-un fel îngrijorarea. S-ar putea să fie în stare să facă și ei ceva, însă ceea ce reușesc ei va fi un calm de suprafață, deoarece în interior

putea vorbi inimii tale doar dacă stai în liniște.

Ce ar trebui să faci credinciosul în momentele întunecate? Primul lucru pe care trebuie să-l faci este să nu faci *nimic*, ci doar să stai în liniște. Bineînțeles că este contrar firii umane, însă este lucrul cel mai înțelept. Există o vorbă care spune: „Când ești confuz, nu te grăbi”. Cu alte cuvinte, atunci când nu ești sigur ce să faci, nu merge orbește înainte.

Mi s-a întâmplat uneori să trec printr-o ceață spirituală și mi-aș fi dorit atât de mult să pot face ceva, în puterea mea. Simțeam că trebuie să desfac firele încalcite sau să rezolv eu problema. Dar am învățat că, deși ca om, prin puterea mea umană, aș putea rezolva câte ceva, este cu mult mai bine dacă îmi arunc ancora și mă las puțin să plutesc, punându-mi încrederea în Dumnezeu!

Oprește-te și urmărește ce va face Dumnezeu. Pune-ți mâna în mâna lui Dumnezeu și lasă-L să te călăuzească în lumina strălucitoare a dragostei Sale. Oprește-te. Lasă-L pe El să lucreze pentru tine. „Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri” – stai în liniște înaintea lui Dumnezeu, „și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Iisus”.²

VIRGINIA BRANDT BERG (1886-1968)

A FOST EVANGHELISTĂ ȘI SCRITOARE AMERICANĂ. CITEȘTE MAI MULTE DESPRE VIAȚA ȘI MUNCA EI LA³. ADAPTARE DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

vor fi în continuare un cazan în fierbere. Noi nu ne referim aici la o astfel de liniște! Liniștea dată de Dumnezeu nu este o liniște pasivă. Este o pace sufletească adevărată care îți aduce claritate a minții și, astfel, poți afla care este voia și planul lui Dumnezeu.

Cunosc din experiență că această stare de liniște divină se obține de cele mai multe ori atunci când treci prin încercări. Cum așa? Încercările îl îmblâzesc pe om, iar suferința îi umilește sufletul. Treci și tu acum prin momente dificile? Atunci oprește-te, stai în liniște înaintea Domnului iar El îți va arăta cum să iei miera din acea amărăciune. El te va învăța niște lecții minunate, însă trebuie să stai în liniște. El va

Bucuria cerească aici și acum și pentru eternitate sunt doar la o rugăciune distanță. Dacă nu L-ai primit încă pe Iisus ca Mântuitor, o poți face chiar acum rugându-te sincer astfel:

Dragă Iisus, doresc să Te cunosc. Ți mulțumesc că ai murit pentru mine. Te rog să mă ierți pentru greșelile mele. Deschid ușa inimii mele și Te rog să intri. Dă-mi darul Tău al vieții veșnice și umple-mă cu dragostea și cu Duhul Tău. Amin.

CHANDRA REES

ABSENȚA , APROPIE

Câteva luni după nașterea celui de-al treilea copil mă tot chinuiam să-mi revin după „criza post-natală”. Rutina mea zilnică era un cerc vicios continuu de munci și termene limită care mi se părea că nu mă duc nicăieri, fără să mai menționez că aveam un nou-născut ce avea constant nevoie de îngrijirea mea. Mîntea mea era mereu obosită și inima împovărată. Nu-mi puteam da seama că mă doboră.

Soțul meu, în schimb, trecea printr-o perioadă în care era foarte motivat. Se trezea devreme să studieze și să muncească și încerca mereu să-și umple timpul cât putea mai bine. Deoarece eu nu arătam aceeași motivare m-am depăratat cumva de el. Presupun că, într-un fel, eram geloasă de progresul lui și supărată pe mine că nu mi-am revenit pe cât de repede aș fi dorit.

În cele din urmă mi-am făcut curaj să-i spun soțului despre declinul emoțional pe care îl trăiam, sperând ca măcar așa să mă înțeleagă de ce nu aveam viața în control. El m-a ascultat cu răbdare și mi-a spus simplu că, deși se întrebese în legătură cu mine, a vrut să-mi dea timp să mă adun cu toate câte mă confruntam. Deși nu m-a

pus pe picioare imediat, cel puțin m-am simțit ușurată că i-am putut spune prin ce treceam, cel puțin m-a ajutat că am pus în cuvinte.

Mai târziu în acea săptămână soțul meu a trebuit să plece pentru câteva zile în interes de serviciu. Era prima oară plecat de când se născuse al treilea copil al nostru. M-a surprins ce repede mi-am revenit sufletește în acele câteva zile și cât de adevărată este vorba „absența apropiie”. În ciuda distanței dintre noi am simțit renăscând în mine iubirea și admirația pentru el. Am văzut clar cum se potrivea el perfect în viața mea – ca soț, tată al copiilor noștri și ca prieten.

Sper să pot păstra aprecierea binecuvântărilor din viața mea – soțul, copiii, iubirea și fericirea care îmi luminează lumea mea – în toate zilele, chiar și în cele care par mohorâte. Amintirea și aprecierea iubirii care îmi umplu lumea mă însuflețește. Îmi amintesc cât de binecuvântată sunt cu adevărat.

CHANDRA REES ESTE SCRITOARE LIBER-
PROFESIONISTĂ PENTRU COPII, EA ÎNSĂȘI
MAMĂ A CINCI, ȘI TRĂIEȘTE ÎN SUA.

DOUĂ SECRETE

MARIE ALVERO

Fiecare are o idee despre ce reprezintă liniștea și mulțumirea pentru el. Eu mă gândesc la dealuri verzi și o căsuță în pădure cu o grădină frumoasă. Mă gândesc la serile pe terasă admirând apusul și conversând cu prietenii și familia. Mă gândesc la o sumă frumoșică în contul de economii. În „lumea mea fericită” copiii mei au vieți productive și satisfăcătoare și când vor crește vor avea familii fericite și sănătoase și toți cei dragi mie vor prospera. Asta sună liniștitor. Pare o viață bună, iar atunci eu voi fi un model de mulțumire de sine!

În realitate, lumea este o bulibășeală, copiii mei ocazional au dificultăți, eu și soțul mai suntem uneori desincronizați, banii nu sunt mereu din abundență, de multe ori suntem obosiți, unele lucruri nu ne plac dar trebuie să le facem și avem lucruri pe care le iubim dar nu apucăm să le facem. Și, deși am terasă, nu apuc să petrec prea multe seri de relaxare pe terasă.

Însă recent am citit Evangheliile și este interesant de observat abordarea lui Iisus despre viață. Sunt multe de învățat din exemplul Său, însă două lucruri care se leagă de acest subiect mi-au atras atenția:

El își cunoaște Tatăl îndeajuns încât să aibă încredere în El.

El a petrecut în mod regulat timp retras de zgomote și vacarm.

Sunt convinsă că și pentru mine, când simt anxietate, frustrare, nemulțumire, copleșire sau stres, răspunsul s-ar regăsi în unul din aceste două lucruri. Nu înseamnă că n-ar fi și lucruri practice de învățat, de schimbat sau de făcut, însă probabil că totul este înrădăcinat în acele lucruri. Este simplu, dar nu ușor. Din fericire, viața ne dă zilnic ocazii să exersăm și să devenim mai buni.

Iată câteva exemple în care Iisus s-a retras:

„[În ciuda rugămintii lui Iisus de a păstra secrete miracolele Sale] se răspândea tot mai mult vestea despre El și oamenii se strângeau cu grămada, ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor”.¹

„Iisus S-a dus cu ucenicii Săi la mare”.²

„Iisus, când a auzit vestea [că Ioan Botezătorul a fost decapitat] a plecat de acolo într-o corabie ca să se ducă singur la o parte, într-un loc pustiu”.³

Și iată un exemplu al încrederii lui Iisus în Dumnezeu, în momentul cel mai dificil al vieții Sale:

„Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși facă-se nu voia Mea ci a Ta”.⁴

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

1. Luca 5:15-16. Vezi și Marcu 1:45.
2. Marcu 3:7
3. Matei 14:13
4. Luca 22:42

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

SUNT CHIAR AICI, LÂNGĂ TINE

Vino la Mine în singurătatea ta. Te iubesc nespus de mult și sunt aici pentru tine oricând, tot timpul. Sunt tovarășul tău nedespărțit, prietenul tău cel mai bun.

Când simți că nimănui nu-i pasă și că nimeni nu te iubește, lasă-te atunci în brațele Mele și te vei liniști. Când ești descurajat și te simți un ratat, privește-Mă cum îți zâmbesc fiindcă te iubesc exact așa cum ești. Când ești îngrijorat sau frustrat, aleargă către Mine. Eu voi fi tovarășul tău perfect. Când simți că nimeni nu poate înțelege dificultățile prin care

treci atunci este momentul să vii la Mine. Eu *întotdeauna* înțeleg. Vino cu sufletul tău la Mine iar Eu îți voi satisface orice nevoie.

În acele momente speciale în care te apropii de Mine, dragostea ta pentru Mine și conștientizarea prezenței Mele în viața ta vor spori iar relația noastră se va aprofunda, mai mult decât orice dragoste sau orice relație umană ar putea fi. Iar din această contopire cu Mine va înflori cea mai mare și mai de durată liniște interioară, împlinire și mulțumire sufletească.